

نقش ابعاد شخصیت و رشد اخلاقی در پیش‌بینی همدلی عاطفی پرستاران

رضا شباهنگ ، سید علی مصطفوی

دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه تهران

چکیده

همدلی به عنوان خصیصه‌ای با اهمیت و تاثیرگذار در پرستاران، موضوع بسیار مهمی است که نیازمند بررسی و تبیین می باشد که در این بین شخصیت و رشد اخلاقی می توانند از جمله متغیرهای تاثیرگذار در همدلی پرستاران باشند. از این رو، پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش ابعاد شخصیت و رشد اخلاقی در پیش‌بینی همدلی عاطفی پرستاران انجام شد. پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را همگی پرستاران شهر رشت در سال ۱۳۹۶ تشکیل دادند که از این بین ۲۰۰ پرستار (۱۰۰ پرستار مرد و ۱۰۰ پرستار زن) با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب گردیدند. ابزارهای پژوهش، پرسشنامه همدلی عاطفی (مهرابیان و اپستین، ۱۹۷۲)، پرسشنامه ۵ عاملی شخصیت نئو (کوستا و مک کری، ۱۹۸۵) و پرسشنامه بازتاب اخلاقی اجتماعی- فرم کوتاه (گیبز، باسینگر و فولر، ۱۹۹۲) بود. در انتها داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام بررسی گردیدند. بر طبق نتایج بدست آمده، رشد اخلاقی ($B=0/31$)، مسئولیت‌پذیری ($B=0/22$) و روان‌آزرده‌گرایی ($B=0/15$) توانستند به صورت معناداری همدلی پرستاران را پیش‌بینی کنند. بر این اساس، شخصیت و رشد اخلاقی عاملی تاثیرگذار در همدلی پرستاران می‌باشند که با توجه به آن، می‌توان با طرح‌ریزی و اجرا برنامه‌ها و مداخلات، افزایش همدلی در پرستاران را موجب شد.

واژگان کلیدی: همدلی عاطفی، ابعاد شخصیت، رشد اخلاقی